

Propositio Octava Secunde partis.

Tempore nubilo altitudinē solis prope ve-
rū determinare. Nōnunq̄ ppter nubiū dēsitatē aut nebularū interpositōnē sol
latet & obumbrat; corpe eius paulū apparēte. Ita tñ q̄ pfectos & plenos radios nobis
denegat. Q̄ si tūc Sol altitudinē obseruare volueris; suspēde astrolabiū sup̄ oculum.
Ita q̄ ei⁹ latus vsus Solē vergat & Alhidadā Soli obiectā vltro citroq̄ circūagito quo
ad vnus oculi visus p̄ maiora tabellarū foramiā in medium aut centrū apparentis Sol
dirigat. & cōtactus Alhidade in q̄rta altitudis Solis eleuationē sup̄ horizontē aut alti-
tudinē manifestabit quā p̄ q̄ntā hui⁹ añ aut pomeridianā esse addisces. Cū qua nō ali-
ter opare ac si radiantē Solem habuisses. Nullo hic exemplo opus esse reor propter fa-
cilitatem p̄positionis p̄cipue si antecedentiū p̄positionē diligentē rationē accepisti.

Propositio Nona. Secunde partis.

Nocturno tpe stellarū celo herentiū alti-
tudines facile nūerare. ¶ De diurna altitudie aut sublimitate haftenus de
nocturna hic dicere aggrediemur. Descripte sūt i reti nō nllē stelle celo he-
rētes clariore & fulgētiores q̄s vulgo firmas aut fixas noīamus. Expedi igit altitudi-
nē noctu cape volēti inspīcere vnā positāz stellarū i aranea vt Aldebaran. idest oculū
tauri. Cor leonis. Spycā. Cor scorpij aut aliā sup̄ terrā apparentē h̄ mō. In sublime at-
tolle instrumentū ip̄m sup̄ tuū ponēdo oculū & latus ipsius ad p̄spectā stellā q̄ maxi-
me fieri potuerit dirige. Deinde oculū inferiori pinnule Alhidade subijciendo ipsam
sensum sursum deorsumq̄ torq̄as q̄ad oculi radius p̄ foramē maius inferioris pinule
i missus forami maiori superioris coaptet; p̄ vtrūq̄ pariter foramē p̄spiciat; p̄spiciendo
igit stellā p̄tē cōsidera i quā Alhidade linea fiducia decidit; q̄ta sit ab horizontē (sicut su-
pra de Sole docuim⁹) & hāc nota ac stellæ altitudinē vocato meridianā aut añ aut post
meridianā vt. s. de Sole p̄cepimus. Hic sane opus est diligentia vt altero dūtaxat oculo
stellā spēctes; altero clauso; & vt apertū oculū maioribus tabellarū forami⁹ aptes. Ob
hāc causam in q̄libet tabella duo ponunt foramiā vnū maius ppter stellas fixas q̄ radi-
os fortes nō habēt & aliud min⁹ ppter Solem. ¶ De stellis fixis cognoscendis dein-
ceps per p̄p̄riam p̄positionem abunde dicemus. ¶ Præterea stellis erraticis aut pla-
netis noctu sup̄ horizontē apparentibus nra hec p̄positio facillime aptari p̄t. Exem-
pla per temetipsum si nō penitus ebes es facile potes constituere.

Propositio Decima. Secunde partis.

Horā equalē nocturno tpe artificiose co-
gnoscere. ¶ Sicut p̄ Solarem altitudinē diurne inueniuntur hore sic p̄ stel-
larū fixarū nocturne eliciuntur. Noctē igitur serena; note stelle inerraticæ;
in reti posite altitudinem & quā coeli partem possideat animaduerte. Eandemq̄ alti-
tudinē inter almicantharat supputa in ea pte in qua rationē stelle habuisti h̄ est in par-
te orientali si stella añ lineā meridianā inuēta fuerit; aut occidentali si post; aut i linea me-
ridiana si p̄cise meridiē tenuerit. Et fini supputate altitudinis caput eiusdem stelle sup-
pone hoc est verte aut circūuolue rete donec cacumē stelle termio nūerate altitudinis